

*Til § 7*

Efter forslaget skal der for udenlandske afgiftspligtige køretøjer betales afgift for retten til benyttelse af den del af vejnettet, der udgøres af motorvejsstrækningerne. Afgiften betales ved køb af særlige beviser, der giver adgang til benyttelse af disse veje.

Desuden foreslås det, at der for udenlandske køretøjer skal betales afgift for retten til benyttelse af de E-veje, der ikke er motorveje. Ifølge art. 7 d) i direktiv 93/89/EØF skal medlemsstater, der ønsker at opkræve afgift for anvendelsen af andre strækninger af hovedvejsnettet end motorveje, andre veje med karakter af motorveje, broer og tunneler, forelægge dette for Europa-Kommissionen. Bestemmelsen vil derfor først kunne blive sat i kraft, når Kommissionen har godkendt udvidelsen.

For køretøjer med gyldigt bevis udstedt uden for Danmark betales der ikke afgift. Et udenlandsk køretøj, der medfører et gyldigt bevis, der f. eks. er købt i Tyskland, kan således køre på afgiftspligtige veje i Danmark i den periode, beviset gælder for.

*Til § 8*

Det foreslås, at skatteministeren kan give virksomheder, organisationer m.v. tilladelse til at forhandle beviser til udenlandske køretøjer. Der kan blive tale om salg fra f.eks. servicestationer, transportcentre og vognmandsorganisationer. Disse forhandlere kan sælge alle typer beviser, men vil i praksis formentlig mest sælge dags- og ugebeviser. Beviser til udlændinge vil også kunne bestilles direkte hos de statslige told- og skattemyndigheder mod forudbetaling. Det er hensigten, at Told- og Skatteregion Frederikshavn skal tage sig af dette salg.

Færgeselskaber og rederier, hvis skibe sejler i rute-fart mellem danske havne og andre udenlandske havne end aftalelandenes, pålægges efter forslaget pligt til at forhandle alle typer af dags- og ugebeviser, således at disse kan erhverves inden anløb af dansk havn. Salget kan således ske f.eks. i forbindelse med billetsalg eller om bord på færgen.

Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere vilkår for salget af beviser.

*Til § 9*

Efter forslaget skal de statslige told- og skattemyndigheder sælge beviserne til forhandlerne. Det vil i praksis blive Told- og Skatteregion Frederikshavn, der skal tage sig af salget til forhandlerne. Disse skal som udgangspunkt afgive kontant. Der vil dog desuden mod fuld sikkerhed kunne ydes en rentefri kredit på løbende måned plus 15 dage. Forhandlerne vil

i begge tilfælde få en løbende provision på 1,75 pct. af værdien af de købte beviser, som fratrækkes i betalingen.

Med henblik på at få opbygget et bredt net af forhandlere foreslås det desuden, at forhandlerne får et årligt vederlag på 500 kr. uafhængigt af, om der er solgt beviser eller ej. Dernæst gives der en årlig provision på 5 kr. pr. solgt bevis for de første 200 stk., der er solgt pr. færgelinje eller udsalgssted i løbet af året. Der gives ikke provision af det salg, der ligger over 200 stk. pr. år.

For at fastholde et stabilt net af forhandlere foreslås det, at udbetaling af provision og vederlag gøres afhængig af, at den pågældende har været forhandler i en sammenhængende periode på mindst 1 år.

Beviserne må højst sælges af forhandlerne til den påtrykte værdi.

Paragraffen indeholder endvidere regler om, hvorledes forhandleren skal udfylde beviset, inden det udleveres til modtageren, samt regler om registrering af køretøjets nationalitet ved salg af måneds- og årsbeviser.

*Til § 10*

Afgiften påhviler ejeren af køretøjet, hvad enten der er tale om en fysisk eller juridisk person, samt den, der har rådighed over det i egen interesse. Afgiften påhviler endvidere den, der tager beslutning om brugen af køretøjet (f.eks. en arbejdsleder), samt føreren af køretøjet. Hvis der er tale om flere afgiftspligtige parter, hæfter disse solidarisk.

*Til § 11*

Det foreslås, at køretøjer, der tilhører forsvaret, det statslige redningsberedskab og politiet, og køretøjer, der anvendes til brandsluknings- og redningsopgaver, samt køretøjer, der anvendes af vejvæserne, fritages for afgiften. Tilsvarende fritagelse foreslås for så vidt angår beredskabskommissioners køretøjer, hvis de ikke anvendes erhvervsmæssigt i konkurrence med private erhvervsdrivende. De nævnte fritagelser er en del af aftalen.

Bortset fra politiets og vejvæsenets køretøjer, er disse køretøjer i forvejen fritaget for vægtafgift.

En forudsætning for afgiftsfritagelsen er, at køretøjerne kan genkendes som beregnet til ovennævnte formål.

Såfremt der er tale om kombinationskøretøjer, er det motorkøretøjets karakter, der er afgørende for, om kombinationen er fritaget for afgift.